3 Ioan - Comentarii Jean Koechlin

Cea de-a doua epistolă interzicea să-i primim pe aceia care nu aduc „învăţătura lui Hristos“. Cea de-a treia îi îndeamnă pe credincioşi să-i primească şi să-i ajute pe aceia care o învaţă (comp. cu Ioan 13.20). Veghind la binele slujitorilor Domnului, luăm parte la evanghelie (v. 8).

În această scurtă epistolă ne sunt prezentate mai multe persoane. Gaius, destinatarul ei, era un preaiubit al cărui suflet prospera, care lucra cu credincioşie şi a cărui dragoste era recunoscută public. Dimitrie, numit mai apoi, avea de asemenea o mărturie bună (1 Timotei 3.7). Din contră, în aceeaşi adunare, Diotref iubea să fie cel dintâi (1 Petru 5.3), spunea vorbe rele pe seama apostolului, nu primea pe fraţi şi alunga pe unii din adunare. Ioan menţionează de asemenea fraţi evanghelişti care „pentru Numelui Său au plecat“ (v. 7; vezi Fapte 5.41). Numele prin excelenţă este Cel al lui Isus; El le este de ajuns ca mesaj şi ordin de misiune (Fapte 8.35).

„Nu imita răul, ci binele“, recomandă apostolul (v. 11; 1 Tesaloniceni 5.15). Exemple de bine, ca şi de rău, găsim şi în această epistolă, cum găsim şi în jurul nostru. Pe care le vom urma? Să-L urmăm înainte de toate pe Domnul Isus, în care niciodată n-a fost altceva decât binele (Marcu 7.37).